

[JUDICI CÚPULA MOSSOS] De los Cobos es repeteix com un lloro

written by Lluís Busquets | 28 de gener de 2020

La cinquena sessió del judici a la cúpula dels ME el dilluns 27-I es va dedicar a l'interrogatori a l'aleshores tinent-coronel de la GC (ara em sembla que coronel amb càrrec de comandant de la GC de Madrid) **Diego Pérez de los Cobos** per part del fiscal **Carballo**. Una pantomima força més ben preparada que els interrogatoris de la setmana anterior per part de la fiscalia. Era un testimoni de càrrec i fiscalia ho aprofità perquè investís tot el possible contra **J.L. Trapero**. L'home es preparà algunes frases que deixà anar en el moment oportú. "Quan **Trapero** es queixà el 23-IX del fet que jo volia dirigir les coses, el fiscal li va dir que dirigia ell, no jo; servidor, simplement, coordinava." "Si jo hagués manat sobre els ME el primer que hauria fet hauria estat apartar el Major **Trapero** del seu càrrec per posar contínuament pals a les rodes quan planificàvem les actuacions." L'ex-Major, assegut al costat de **Tubau**, arrufa el front. "A la reunió de la Junta de Seguretat del dia 28-IX **Puigdemont** demanà que havíem de delimitar l'actuació de la policia. Era com si un piròman digués als bombers com havien d'apagar un foc." "La convivència ciutadana era adjectiva; allò substantiu era impedir el referèndum." "**Trapero** estava alineat amb els convocants del Referèndum." De vegades el fiscal l'ajudava: "A les 9 del matí del dia 1-0, no podia auxiliar els centres amb els reforços sol·licitats pels ME, oi?" "No. Van arribar 233 sol·licituds, 1/3 de les quals eren a Barcelona capital, en centres de gran dificultat." "La presència del binomi de ME davant dels centres electorals, ¿no donava un caràcter oficial al referèndum?" "Exactament. Per a mi, l'actuació dels ME, més que a impedir el referèndum estava encaminada a la

seva celebració.” Una expressió aquí i una altra allà. Però ben pensades per anar-les desgranant. Com els glops d'aigua que feia (exhaurí dues ampolles). “No havia vist mai que guardaespalles com els de **Puigdemont** o **Ponsatí** acompanyessin les persones que escoltaven a fer un acte delictiu com anar a votar. Era com si els acompanyessin a comprar droga.” Si calia opinava, amb aquiescència de la presidenta del tribunal: “Estic segur que el dia 1-0 **Trapero** volia que la jutgessa aturés l'actuació de les FCSE , però no ho va fer.” “Dubto molt que el TSJC confiés als ME la detenció de **Puigdemont** i del govern perquè ja hi havia una desconfiança absoluta amb el cos”. Frases per fer efecte en el moment oportú.

□Coses noves? Poques. Vam saber que el fiscal superior de Catalunya **Romero de Tejada** estava amb contacte amb el fiscal general de l'Estat i cridà **de los Cobos** a Barcelona la tarda del 20-IX (dia de la concentració a Economia) per comunicar-li que li confiaria la coordinació policial de l'1-0, ja que era cap del Gabinet de Coordinació i Seguretat de la Secretari d'Estat del Ministeri de l'Interior. El 21-IX, convocats a Fiscalia amb els altres comandaments de PN i GC de Catalunya (**Trapote** i **Gozalo**) va poder parlar amb **Trapero** i ja li va mostrar el seu desacord pel que valorava com una ingerència. **Forn** ho va declarar així mateix i es creuà cartes amb el Ministre d'Interior dient-li que els ME no necessitaven reforços. Per això l'ex-Major demanà ordre escrita. El fiscal no tenia intenció d'envair competències dels ME, però li recordà l'article 46.2 de la Llei de FCSE, que encomana a CG i CNP les operacions on hi ha Mossos implicats. El fiscal manà a l'ex-major modificar el pla d'actuació amb connivència amb el fiscal general. (Malauradament tots dos són morts.) I la desentesa fou absoluta fins al punt de demanar la revocació del nomenament de **de los Cobos** i d'acudir sols a les reunions amb Fiscalia i no a les que ell convocava com a Coordinador (dies 21, 23, 25, 27, 28), on enviava el seu segon, **Ferran López**.

□Però l'avinença amb ell era poc menys que impossible, perquè veia i interpretava les situacions des d'unes ulleres singulars. Demostrà que donava més importància a les instruccions de Fiscalia d'aquells dies que a la interlocutòria de la jutgessa **Mercedes de Armas**, que les anul·lava. Per això, segons ell, en diferents reunions va haver d'interpretar la frase "*no alterar la normal convivència ciutadana*" (a la part expositiva i no a la dispositiva) com a accidental i no substancial, amb la qual no es podia justificar la inacció dels ME, cosa que l'ex-coordinador considerà provada a la sentència del TS. L'ordre públic, on s'arrapaven **Puigdemont** i el mateix ex-Major, per a ell no comptava. Allò substancial era impedir el referèndum. Per això es justificava amb una de les instruccions de fiscalia que deia que, si les FGCE consideraven les actuacions programades inadequades, podrien actuar per pròpia iniciativa. Per a ell, la pròpia iniciativa era el pla B, però el fiscal va tenir prou cura de no fer-li dir si les càrregues les havia engegat ell. I per a ell, el pla A dels mossos, un binomi a cada centre de votació, que demanaria reforços a les FCSE si ho creia convenient, era, des del primer moment, insuficient, inadequat i arribà a qualificar de "pervers". Per això, l'1-0, "des de les 8 del matí", ja van passar al pla B davant de la passivitat i inoperància dels ME. La congruència, proporcionalitat i oportunitat, els donaven per descomptats. Tanmateix, **Carballo** no li va demanar pas si pegar gent gran ho considerava oportú. Ni per què, més tard, es va contradir dient que els agents s'havien llevat a les 4 del matí "per prendre les posicions previstes". (És a dir, el pla B s'havia muntat la vigília.) □Però, era igual. Al TS ja havia caigut en contradiccions i havia quedat com un perjur, **Marchena** no permeté un cara a cara amb **Ferran López**. Avui, **de los Cobos** ha tret menys pit. Els advocats defensors demà li poden retreure les seves incongruències. I els propers dimecres i dijous, **Ferran López**. Esperem que ho facin. Però **de los Cobos** sembla haver-se format en aquell vell adagi casernari: *Est onus omnis honor* ('Els càrrecs són càrregues'). I ja se sap: o

arrossegues la càrrega o deixes el càrrec”.